

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Vi har åbenbart en dag, hvor socialdemokraterne kredser om deres nederlag, og da vil jeg gerne sige, at det er helt klart, at det lå i de forslag, der hang sammen med de jordlove, der var til folkeafstemning. Vi ved, at der var to sæt jordlove, et, der skulle til folkeafstemning, og et, der ville blive vedtaget om efteråret, hvis man sejrede ved folkeafstemningen, og da var der ekspropriationsret for kommunerne til byudviklingsformål også over for parcelhuse.

Derfor var det helt klart, at med jordlovenes fald faldt også disse love, som indeholdt ekspropriationsret til byudviklingsformål, også over for parcelhusejere, så plakaten var korrekt, og socialdemokratiet og det radikale venstre fik det nederlag, de skulle have på disse jordlove, fordi de udfordrede ejendomsretten i et land, hvor man har en forfatning, hvor der står i § 73, at ejendomsretten er ukrænkelig. Det var det, man ikke ville bøje sig for, så man måtte vente, til vælgerne havde svaret, at den var ukrænkelig, og det har ikke noget med en primitiv ejerfølelse at gøre. Det er det, som det radikale venstre og socialdemokratiet selv har været med til at vedtage i jordlovene, og ekspropriationen over for parcelhusejerne var helt klar i de jordlove, der faldt ved folkeafstemningen.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Hverken bestemmelserne om forkøbsret i forslagene eller bestemmelserne om ekspropriation kunne have været anvendt til ekspropriation af parcelhuse. Det er jo sandheden om det. Men det, man gjorde, var, at man over for befolkningen fremstillede det derhen: vedtages disse love, så kan staten eller kommunen tage hver enkelt mands hus, når det passer dem. Det var fremstillingen, og det er det, jeg kalder primitivt og bevidst vildledende.

Må jeg spørge hr. Johan Asmussen: hvor står det i grundloven, at domstolene kan tilsidesætte en af folketinget vedtaget og af kongen stadfæstet lov? Det står intet sted. Vi kan diskutere den statsretlige teori. Jeg mener, at det standpunkt, som det ærede medlem har — navnlig, hvis det går den

vej, at domstolene skal supplere sig selv — er udemokratisk til 100 pct.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Jeg vil ikke bruge så stærke ord, som indenrigsministeren bruger, men jeg kunne have brugt de samme ord, at det, indenrigsministeren nu gjorde forsøg på, er post festum en bevidst vildledning om de forslag, der da forelå. For det er helt klart, at til byplansformål og til byudviklingsformål kunne jordlovene være anvendt til ekspropriation også af parcelhusgrunde, og der var ikke tale om, at parcelhus- eller andre boliggrunde var fritaget, såfremt kommunen skønnede, at det var nødvendigt for byudviklingen at få fat i disse grunde til skoleformål eller boligformål eller til andre formål.

Jeg er derfor meget ked af, at indenrigsministeren nu så mange år efter ikke har noget andet forsvar for sine stærke ord end fejlagtige oplysninger her til tinget; men det kan jo skyldes, at det ikke er hjernen, men hukommelsen, der er noget i vejen med.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Til byplanmæssige formål — ja men det havde vi i forvejen. (Poul Møller: Nej!). Jo, jo. Vi har en række bestemmelser om ekspropriation, hvor offentlige formål kræver det, men det fremstilledes, som om man efter behag kunne smide den enkelte ud af hans ejendom. Det var den fremstilling, man gav, og det var den, der skabte frygten.

(Kort bemærkning.)

Johan Asmussen: Indenrigsministeren spørger mig: hvor i grundloven står der noget om, at domstolene kan påkende en grundlovsstridig lov? Det har jeg overhovedet ikke udtalt mig om; jeg forstår slet ikke det spørgsmål. Det ved vi da alle, at det ikke står der. Vi ved også alle sammen, at det lod man i sin tid netop med vilje ligge for at lade diskussionen om det svæve. Jeg har ikke udtalt mig om det. Det, jeg har udtalt mig om, er indenrigsministerens bemærkning om noget helt andet, nemlig den anden sag om domstolenes uafhængighed og tanken om en selvsupplering. Det